

העורך הראשי: אורי אבנרי ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה, כיתוב: מיכאל אלמו (זמני) עורך משנה, חדשות: משה בן-אפרים

הכתב הראשי: יהודה נבאי השבועון המצויר לאינפורמציה

רחוב נליקסון 8, תל-אביב מיכאל אלמו, יחיאל בשן, נצה נבי, ירושה נבע, תמר תדמור (ליד תיאטרון "א ה ל") ת.ד. 330 טל. (ספני) 86785 מען למברקים: "עולמפרס" מו"ל: העולם הזה בע"מ מודפס: דפוס ישראל בע"מ ת"א

אליעזר שוסטק

חבר-הכנסת, תנועת החרות

העולם הזה מענין סגנונו טוב, חריש ורענון וכמעט כל המתפרסם בו מרתק את הקורא. ניכרת בו חריצות, שקידה ועדינות. ועל הכל מובלעת בו האהבה הרבה של הכריזמה המרתקת לתנועה: אהב בה ראשונה... אולם הרי בבקורת כנה הנכם מעונינים ולא "בשחמים לצרכי נימוס", לא כן? אם כן, הקשיבו: אחרי קריאת כל ייאור או תגובה בעתונכם, אינך יכול להשתחרר מן הרושם שכל עסקתיות התיאור והתגובה הם הלען, העוקצנות והסתייה, ושכל המי יואר בעתונכם אינו בא אלא כבידה דומים הם כל כתובים בעניני הקורא, לנוליברים היושבים לא בתוך ארץ נמרים אלא מעל לפסגה רמה מאר, המשקפים בהנאה רבה על ארץ נמרים ומעשיהם הירודים... "כפי שאין זו הכתה אך זו היא המסקנה. על כל פנים, מחטא אחד גדול נקיים אתם: מחטא-השעמום. ושקול דבר זה כנגד כל הליקויים שבעולם.

חבל על ידיר הצטערתי מאד לקרוא בעולם הזה (810) על יציאתו הקרובה מן הארץ של העתונאי ריו אלס טון. אלסטון היה ידיו נאמן של היהודים, הראה אומץ לב רב כשהתפטר משרותו אצל הבריטים לאות מחאה על יחסם ליהודים, שאתו הוא התאכזב מן המוצא לנכון לעובדה, סימן שיש לו סיבות לכך... אין הירוד היחיד של עם ישראל שהתאכזב ממדינת ישראל.

נועה משולת, ירושלים גרעון ספרותי מאו החל העולם הזה להופיע בעריכה חדשה הקורש בו אך מקום מועט לספרות ולאמנות בכלל, ולספרות ולאמנות ישראלית צעירה בשטח הסכימו עמי כי העתון יכול היה למלא בשטח זה תפקיד מכריע. מלבד סיפוק אינפורמציה ובקורת לקהל קורא, אין זה הבעיה העולה החזקת ראייה לשמש במה נאותה, לאותו ציבור סופרים ואמנים ישראלים צעירים, שאינם מוכנים למכור את עטם ונפשם למרכיז מפלגות תמורת פרסום... המקום מתאים למדור זה הוא העמוד האחרון של העתון.

תעודה מספקת תשובת העולם הזה (810) שהוא ביטל את שמות המדורים, "המעמד השני", "המעמד השלישי" כיו "להקל על הקוראים", העלביה אותי קשות. האם המערכת חושבת את כולנו לאירודים? נחמנו גל, צפת להיפך. מינוי על העולם הזה שווה, בעיני המתעורר, לתעודת-בגרות.

חבר עתונאי אחד מחברי, חילי, גילה לי את "הסוד הצבאי" על שיטת הפצת התעודות של שרות התרבות הצבאי. העתון דבר הוא הנפוך ביותר, למרות הירישה הקטנה לקריאת עתון זה. במקום שני צוערים הארץ והבוקור, הבוקור קבל עליה בדרנה מאו כניסתו לתקופתו. עתוני מפלגות האופור יוציה מתקבלים במספרים קטנים ועתוני ערב, פרט להדרור, בכלל לא. העולם הזה מורחם ממש. למרות זאת אפשר לקבלו באופן פרטי, אצל סמל התרבות היות והוא נקנה על חשבון קופת הנדור. לעומת זאת אפשר לקבלו בשפע היכולת של במחנה. כמו כן מקבלים את דבר השבוע ואת במאבק, כנראה כאות הצטיינות על הפרישה ממפ"ם.

הקורא רוזנר גילה סוד גלוי. פיקוד צה"ל אינו חובב עתונים בלתי תלויים. החריים מאז את העולם הזה ואלפי חיילים קינים את העתון במשכורתם הזעומה.

נישאתם השליטת להם שאתם קוראים, הפליח ערתי" אינה מוצדקת. העניין כאן אינו של נועות. זהו שטות עניין של הכרז ברמה תרבותית, רקע משפחתי, מיונהים ושפה. יהודי תימני, עם כל החיובי שבו, אינו יכול להשתוות אל יהודי אמריקאי או פולני, דרושים כמה דורות של הינד ותרבות מתקדמים כדי להרים את רמת החימוני לזו של עולה אירופה.

ההפליה הערתית קיימת, ואין טעם להכחיש את העובדה. עמוס בוארון ואננס ויזר יכולים שניהם ללבוש סניפים לבנים - אבל מתחתם הם תמיד ישתרו שחור ולבנה. המעמד המפוגע אלברט בוטבול, יהודיה כשקראתי להם שיתמכם לקראת ה-10 במאי (ועולם הזה 810) שחבתי שאתם מנומים, ושהי דברים נכתבו בהשראת האוטוביוגיה ההסתדרותית. אולם כשראיתי ושמתני בעצמי מה עשתה מאפי" ב-10 במאי, נכחתי שאכן נכונה הנחתכם. צבי ריבה, ח"פה בהפגנת ה-10 במאי (העולם הזה 811) שוב הרי כיוון שפ"ם, סיעת השמאל מקי"א את כנותיהם הודוניות לפלל את ביתה המאוחד של הסתדרות העובדים הכללית.

יהודה בריאל, תל-אביב ... אני ואבוי לו לחג של "סועלי כל הארצות התאחדו", אם בכדי לשמור על האחד צריך לראינו עשרות שוטרים וסדרנים... יהודה גרינולד, רמת-גן האז-ם או דאלס אני מתפלל על ששכרתי סביב כיוקורו של סוכסר דאלס (העולם הזה 811) לא התקבע איש לציון את העובדה כי הרעש הזה שוב מוכיח על שליטתה ההחלטית של ארצות הברית בעולם כולו. דאלס בא למרחב לבדוק, לתוך, להציע. האם אין זה תפקידו של האז"ם ומנגנוניו? ראובן צבירמן, ירושלים

גובה המשכורת במדורכם אנשים (העולם הזה 810) אתם כותבים ששירון סאור מקבל את המשכורת הנכונה ביותר בהולנד. אם לא איכפת לכם, קלארק נייבל מקבל את המשכורת הנכונה ביותר, המגיעה ל-150 אלף דולר בשבוע. לא איכפת לנו. ענינים מיוחדים? למשטרה אין כל סמכות בענינים פוליטיים: הם אנשים היודעים על מה הם מדברים. נכחתי, לצערי, כי במקרים רבים לא כן הדבר. בנליגות האזרחים אתם שופטים את המשטרה על חוסר האונים שלה בפני המרדור הפנמי (העולם הזה 811).

האם אין אתם יודעים כי ענינים אלה אינם כלל מסמכותה של משטרת ישראל, כי אם בסמ" כותה המוחלטת של סוכנות ממשלתית אחרת? למשטרה אין כל סמכות בענינים פוליטיים: היא רק משמשת לעתים הידועה המבצעת, הפועלת בתחום להוראות אותה סוכנות ממשלתית. שמה הכתום להבא את חיצו הפקודים למטרה המתאימה? ראובן גן-צבי, ירושלים

על פי החוק, הגוף היחיד האחראי ל- בסמונה הפנימי של המדינה הוא המשטרת ישראל. שום אחר אינו קיים באופן רשמי. מי העולם הזה ציין את ההתחרות הקיימת בין שני הגופים. ציונות בלתי מתקדמת ברובי העורר (העולם הזה 811) כותב אורי אבנרי, אחרי הקדמה קטנה, שהתנועה הציונית היא, "מתקדמת ביוסודה", היותה נוף שלקט קביר צוית אנשים מתוך עמים שונים זה מזה במהותם גויסה ללכדם לעם אחד. הסתירה ברבים אלה היא בולטת: איך יכולה תנועה, שמנממת פירור, להיות מתקדמת? אילו ביקשה הציונות ללכד את העמים לגוף אחד, כי או אפשר היה לכנותה בשם מחייב זה. כפי שמוכיח המאמר עצמו, הרי בחיות התנועה נוף הבא להגביר את הפירור והשנאה בעולם, יש להורות כי היא מורכבת ומעודדת את הלא-מנות בצורתה הפגנת כיותה, בו בזמן שהעולם הנאור כבר דחה את השוביניזם לכל גילוי.

אובייקטיביות רוסית עצם פרסומכם של כמה מקורותיו של יחיאל בשן (העולם הזה 802 והלאה) ברוסיה, משכנעים אותי יותר מאשר אי פעם... (כי אתם נוטים) לאובייקטיביות. אולם הקורות עצמם רק טיפה מים הסבל העצום אותו עברו רבבות יהודים שנלו לרוסיה. ייתכן כי אלה אשר שחררו ויצאו את רוסיה שבו (במהרה) את אהיהם ואת סבלם, כדרכו של כל בשר ודם, ואולי נואשו למצויע נגד שלטון שהוכר על ידי העולם כולו, ולא נחשב בעיני רבים מאתנו. למתקדם. (אולם) כשם שהיתה לנו בעבר הזכות להתערב בעניניה הפנימיים של גרמניה, בתובענו את שהי רוד היהודים משם, כן עלינו לדרוש השכם והע"ב את עליית יהודי ברית המועצות, מבלי להשגשג מכיוורת דיפלומטים כאו"ם או לצפות כניגלשמן מעתה לקניקטורה של שעת כושר פוליטית ב-ההאם לשתנתכם כרשימה, אחר פוליטי" (העולם הזה 809).

שמעון פינקלשטיין, תל-אביב

התקדמת לקראתם בשנה האחרונה? האם התקדם לקראתם בשנה הבאה? האם יש בכלל כיוון לחיותך, לחייך העובדים על פניך ושאלך לדקה אחת מהם אין תחליף? (נ) האם אתם לך עם העולם, המדינה, החב"ר שהם שלהם? האם עשית משהו, העשה משהו כדי לעשותם טובים, יפים, אציליים יותר?

האם אתה מוצא חן בעיני עצמך? האם עשית את הכל כדי להיזמנות לטיפוס שרואה לך אידיאלי? שאלות ילדותיות, כמובן. אולי ייראו לך פחות ילדותיות כמותו רגע. שום אדם אינו יכול לשאלך - וזולתך אתה. ורק אתה יכול להשיב עליהן - בכנות.

חייב אדם, מפעם לפעם, להתעלות מעל לעניני היומיום, לצאת מתוך עורו שלו, להסתכל בעצמו מן הצד, מעבר להמית יום קטנות, לראות את דרכו כאלו היה סופר זר, שבא לכתוב את הביוגרפיה שלו. ולא רק האדם הבודד. גם הגוף החי המורכב כב ממכה בני-אדם. גם העם. גם החברה. גם מפלגה. גם מערכת עתון.

אצלנו, בהעולם הזה, זוהי התקפה עונתית. הרבה שאלות מתחילות פתאום מנסרות ב"ה. העבודה היומיומית הקודחתנית, המע"ה. סיקה את המוח ואת הירד, נידחקת הצדה. גובר רצון קיבוצי מוזר לבדוק דרכים מי חשש, לשנות, לתקן, לשפר.

בפעם האחרונה סיפרתי לך על התקפה כזאת. השער החדש של העתון, השינוי הכללי של המה, היו תוצאותיה השירות. היו דרושים כמה חדשים כדי לעכל שינויים אלה. דומני שלא בוזבו לגמרי. עתה מתבשלת, כנראה, התקפה חדשה. בשבועות הקרובים יבידוק מחדש הרבה דברים שפנכו, אולי, קבועים מדי. אני מקווה שהתוצאה תהיה שוב צעד גדול וברור קדימה. לכן כן אנו זקוקים, בין השאר, גם לעד רתם. אין זאת צורת-דיבור. היינו מבקשים אותך להגדיר קצת, לררוח להעלות את הר הוריק על הגייר. מה נראה של מיותר, מיק, מפרוע? מה חסר, לדעתך, בעתון? היכן החזיתות החדשות שיש לגלותן? אמרנו ששום דבר אינו קדוש, ששום דבר אינו עומד מעל לביקורת בעולם הזה. שום דבר אינו קדוש ומשחרר מביקורת גם ב" העולם הזה. אגא.

יהיה זה הרגע לשאול את עצמך כמה שאלות. לשם מה אתה חי? למש קרה לדברים העולמיים שהצבת לעצמך כשהיית צעיר יותר, כמטרות בחיים? האם

החוק בצר לא פעם נקטתם עמדה קיצונית; לא פעם התרעמתם ותפקתם. אך לא תמיד צדקתם. מאמרכם על הצעת חוק עבירות נגד המדינה (העולם הזה 812) יכול לשמש דוגמה קלאסית של תפקידה של שתנות חופשית ודומה.

יהודה גולדין, תל-אביב

לפחות את הפרוטוקולים וערכי לי חשבון פו 152 רק לפי הסעיפים שאינם מנועוים של 150. שנות מאסר. אם הממשלה רוצה שאנשים יתקנו את "חוסם לחברה" בהתאם למחירון של היקו, כדאי שתתחיל בניסיונות מרעיים להאריך את שנות חייו של האורה הממוצע או שנחסק בתל"ה.

יצחק גיל, תל-אביב ... יצחק בצר, אני חושב שהו חוק פאשיסטי טהור. אליהו חסון, חיפה פאשיסטי, כן. טהור - לא כל כך. הנשת חוק כזה לכנסת היא העבירה היחידה נגד המדינה שאני מכיר. יואל קאופמן, ירושלים

החוק בצר לא פעם נקטתם עמדה קיצונית; לא פעם התרעמתם ותפקתם. אך לא תמיד צדקתם. מאמרכם על הצעת חוק עבירות נגד המדינה (העולם הזה 812) יכול לשמש דוגמה קלאסית של תפקידה של שתנות חופשית ודומה.

לפחות את הפרוטוקולים וערכי לי חשבון פו 152 רק לפי הסעיפים שאינם מנועוים של 150. שנות מאסר. אם הממשלה רוצה שאנשים יתקנו את "חוסם לחברה" בהתאם למחירון של היקו, כדאי שתתחיל בניסיונות מרעיים להאריך את שנות חייו של האורה הממוצע או שנחסק בתל"ה.

יצחק גיל, תל-אביב ... יצחק בצר, אני חושב שהו חוק פאשיסטי טהור. אליהו חסון, חיפה פאשיסטי, כן. טהור - לא כל כך. הנשת חוק כזה לכנסת היא העבירה היחידה נגד המדינה שאני מכיר. יואל קאופמן, ירושלים

לוא חששתם שאתם הראשונים העולמיים להסנע (מחוק זה) לא הייתם מתרעעים נגדו. יהו חוק מיוצג בהחלט. נוכח כל הבורעים והאויבים הצרים

החוק בצר לא פעם נקטתם עמדה קיצונית; לא פעם התרעמתם ותפקתם. אך לא תמיד צדקתם. מאמרכם על הצעת חוק עבירות נגד המדינה (העולם הזה 812) יכול לשמש דוגמה קלאסית של תפקידה של שתנות חופשית ודומה.

לפחות את הפרוטוקולים וערכי לי חשבון פו 152 רק לפי הסעיפים שאינם מנועוים של 150. שנות מאסר. אם הממשלה רוצה שאנשים יתקנו את "חוסם לחברה" בהתאם למחירון של היקו, כדאי שתתחיל בניסיונות מרעיים להאריך את שנות חייו של האורה הממוצע או שנחסק בתל"ה.

יצחק גיל, תל-אביב ... יצחק בצר, אני חושב שהו חוק פאשיסטי טהור. אליהו חסון, חיפה פאשיסטי, כן. טהור - לא כל כך. הנשת חוק כזה לכנסת היא העבירה היחידה נגד המדינה שאני מכיר. יואל קאופמן, ירושלים

לוא חששתם שאתם הראשונים העולמיים להסנע (מחוק זה) לא הייתם מתרעעים נגדו. יהו חוק מיוצג בהחלט. נוכח כל הבורעים והאויבים הצרים

החוק בצר לא פעם נקטתם עמדה קיצונית; לא פעם התרעמתם ותפקתם. אך לא תמיד צדקתם. מאמרכם על הצעת חוק עבירות נגד המדינה (העולם הזה 812) יכול לשמש דוגמה קלאסית של תפקידה של שתנות חופשית ודומה.

לפחות את הפרוטוקולים וערכי לי חשבון פו 152 רק לפי הסעיפים שאינם מנועוים של 150. שנות מאסר. אם הממשלה רוצה שאנשים יתקנו את "חוסם לחברה" בהתאם למחירון של היקו, כדאי שתתחיל בניסיונות מרעיים להאריך את שנות חייו של האורה הממוצע או שנחסק בתל"ה.

יצחק גיל, תל-אביב ... יצחק בצר, אני חושב שהו חוק פאשיסטי טהור. אליהו חסון, חיפה פאשיסטי, כן. טהור - לא כל כך. הנשת חוק כזה לכנסת היא העבירה היחידה נגד המדינה שאני מכיר. יואל קאופמן, ירושלים

לוא חששתם שאתם הראשונים העולמיים להסנע (מחוק זה) לא הייתם מתרעעים נגדו. יהו חוק מיוצג בהחלט. נוכח כל הבורעים והאויבים הצרים

החוק בצר לא פעם נקטתם עמדה קיצונית; לא פעם התרעמתם ותפקתם. אך לא תמיד צדקתם. מאמרכם על הצעת חוק עבירות נגד המדינה (העולם הזה 812) יכול לשמש דוגמה קלאסית של תפקידה של שתנות חופשית ודומה.

Advertisement for 'העולם הזה' (The World) magazine. Includes the title 'העולם הזה' and 'הבא' (Next). Text: 'מינחת עונשים הוא חבל, שאחר עורך דין קולמס, שההמוך דש טרם נכנס לתוקפו. איזה עונשים נפלאים היי מחלקים לכל אלה שעזרו ל"מגף השחור"! לנהג, שתפס אותו: מאסר עולם על שלא תפס את המגף קודם. לאביו: כני"ל על שעזר להביא אותו לעולם. לאמו: כני"ל על כני"ל על לשר הדואר: כני"ל על ששזר לו על ידי קיום רשת סלפונים ודואר. למחוקק: כני"ל על שה חוק אחד לבוא. לעולם הבא: כני"ל ועוד, על שהוא מעד להתלוצץ על כל הענין. מזור השיר: היה היה איש בכנרת, שאשתו פחדה מפני נכברת שפחדה מחתול פחדני עד אין גבול. והאיש - הוא פחד מהגברת.